

Arrest

nr. 69 072 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Liberiaanse nationaliteit en bent u geboren op 8 september 1988 te Gbormiplay village. U bent christen en uw etnische origine is Gio.

Uw broer (Z.T.) stierf in 2006 samen met twee andere personen nadat de Gborm gemeenschap hen het 'Afrikaans medicijn' van de duivel van de Gborm gemeenschap toedienden. De belangrijke mensen van de Gborm gemeenschap vroegen in 2008 ook aan u om toe te treden tot hun gemeenschap, omdat u in Gbormiplay geboren bent. U ging er echter niet op in en in 2009 vluchtte u weg. In 2010 kwam Ybiamuoon, de leider van de Gborm gemeenschap, naar Gbormiplay. Leden van de Gborm gemeenschap klaagden dat u niet wilde toetreden en ze kwamen u halen bij uw moeder (Z.O.). Uw moeder vocht met de duivel van de Gborm gemeenschap en u vluchtte weg naar uw vriend (T.) in

Monrovia. Daar vernam u in september 2010 dat uw moeder stierf toen de duivel haar met Afrikaanse voodoo aanviel. Daarop ging u met (T.) naar een medicijnman en deze zei dat hij niet kon helpen, omdat de belangrijke mensen van de Gborm gemeenschap achter u aanzaten en u zou sterven indien u in Liberia zou blijven. U en uw vriend (T.) maakten daarop een overeenkomst met de mensensmokkelaar (M.) en deze hielp u om in oktober 2010 Liberia te verlaten per schip. U weet niet meer wanneer u in België toekwam, maar op 19 november 2010 werd u door de politie van Mechelen opgepakt en diezelfde dag diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vreest dat de duivel van de Gborm gemeenschap u zal doden met een 'Afrikaans medicijn', maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u erg vaag bent over de Gborm gemeenschap.

U verklaarde dat de duivel van de Gborm gemeenschap u zal doden met een 'Afrikaans medicijn' omdat u weigerde toe te treden tot de Gborm gemeenschap (gehoor CGVS, p.8-9). U gaf aan dat de mensen van de Gborm gemeenschap u in 2008 voor het eerst vroegen om lid te worden van de Gborm gemeenschap, maar toen u gevraagd werd welke persoon u specifiek vroeg om toe te treden, bleef u vaag door te stellen dat het belangrijke mensen van de Gborm gemeenschap waren (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd wat de Gborm gemeenschap juist is, gaf u vaag aan dat u mensen zag toen u er woonde en dat de mensen van het dorp in de Gborm gemeenschap zaten (gehoor CGVS, p.10). Toen u later opnieuw gevraagd werd wat de Gborm gemeenschap juist is en wat ze doen, gaf u al even vaag aan dat ze mensen vangen en lid maken van de Gborm gemeenschap. U gaf aan dat u weet wat ze doen als je lid wordt (gehoor CGVS, p.11). Toen daarop opnieuw gevraagd werd wat mensen in de Gborm gemeenschap juist doen, gaf u vaag aan dat ze slechte krachten krijgen en toen u gevraagd werd om dit uit te leggen, bleef u opnieuw vaag door te stellen dat ze het doen om groot te worden, slechte krachten te geven en mannen maken van mensen. Verder wist u niet wat men in de Gborm gemeenschap juist doet, omdat u geen lid bent (gehoor CGVS, p.11-12). U gaf aan dat het hoofd van de Gborm gemeenschap Ybiamuoon is en dat hij met een krachtig medicijn gekozen wordt binnen de gemeenschap, maar toen u gevraagd werd wie concreet kan kiezen wie het hoofd van de Gborm gemeenschap wordt, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat het hoofd van de Gborm gemeenschap bijgestaan wordt door andere personen, waarna u de naam van één persoon gaf. Toen u daarop gevraagd werd of er maar één assistent is, gaf u aan dat u de namen van de assistenten niet kent, dat u wel namen zoals Doncelah hoorde en dat ze op blote voeten wandelen (gehoor CGVS, p.6). Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis van de Gborm gemeenschap erg summier is, wat niet te rijmen valt met het feit dat u reeds lang wist dat u zou moeten toetreden tot de Gborm gemeenschap én dat u uw hele leven in het dorp Gbormiplay woonde (gehoor CGVS, p.4, 6 en 8-10). Toen u verder gevraagd werd of uw vader lid was van de Gborm gemeenschap, gaf u aan dat u het niet weet. U gaf aan dat u dit ook nooit aan uw moeder vroeg. Toen u de vraag gesteld werd waarom u nooit aan uw moeder vroeg of uw vader ook lid was van de Gborm gemeenschap die u volgens uw verklaringen wilde rekruteren, gaf u aan dat u verward was toen uw broer stierf (gehoor CGVS, p.6-7). Toen u gevraagd werd hoe uw broer tegenover de Gborm gemeenschap stond, gaf u aan dat hij reeds overleed. Toen u gevraagd werd of u het hem nooit vroeg vóór zijn dood, ontweek u de vraag door te stellen dat ze hem vingen (gehoor CGVS, p.7). Daar u reeds lang wist dat u zou moeten toetreden tot de Gborm gemeenschap, omdat u een jongen bent die geboren is in het dorp Gbormiplay (gehoor CGVS, p.8-10), kan men verwachten dat u met uw broer sprak over de Gborm gemeenschap en dat u minstens probeerde te weten te komen of uw vader ook lid was van deze gemeenschap en wat de Gborm gemeenschap juist doet. Dat dit niet gebeurde doet verdere twijfels rijzen bij uw asielrelaas waarin u aanhaalde dat u problemen vreesde omdat u moest toetreden tot de Gborm gemeenschap. Aangezien de toetreding zulke cruciale rol speelt bij de door u ingeroepen vrees, maken bovenstaande onwetendheden uw asielrelaas verder bedrieglijk.

Bovendien mist de door u gevreesde vervolging door de duivel van de Gborm gemeenschap elke grond. U gaf aan dat uw broer (Z.T.) in 2006 samen met twee andere personen (wiens naam u niet kent) stierf doordat de Gborm gemeenschap hen het 'Afrikaans medicijn' van de duivel van de Gborm gemeenschap toedienden (gehoor CGVS, p.3 en 7-8). U deed geen aangifte van zijn dood bij de politie, omdat de politie niets kan doen tegen 'Afrikaanse voodoo'. Toen u gevraagd werd wat het 'Afrikaans medicijn' van de duivel van de Gborm gemeenschap is, gaf u nogmaals aan dat het 'Afrikaanse voodoo'

is (gehoor CGVS, p.8). Verder gaf u aan dat u in september 2010 vernam dat uw moeder stierf toen de duivel haar met Afrikaanse voodoo aanviel (gehoor CGVS, p.2). Toen u gevraagd werd wie haar doodde, gaf u aan dat 'de duivel' een medicijn maakte zodat ze overleed. U weet echter niet wie deze duivel is (gehoor CGVS, p.3). Verder gaf u aan dat u betreffende de dood van uw moeder geen klacht neerlegde bij de politie, omdat ze een 'Afrikaans medicijn' zenden om u te doden en dat niemand dit kan zien. Toen u expliciet gevraagd werd of dit 'medicijn' vergif of magie betreft, gaf u aan dat ze het zenden naar u en dat het u zal vinden in heel het land en dat het Afrikaanse voodoo is (gehoor CGVS, p.3). Toen u gevraagd werd hoe die voodoo juist werkt, gaf u aan dat ze het achter u aan zenden, dat het u zal vinden in heel het land en dat het u zal doden (gehoor CGVS, p.4). U bevestigde later dat het 'Afrikaanse medicijn' niet werkt buiten de grenzen van Liberia, maar toen u gevraagd werd hoe dit kon, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, 4). U gaf aan dat u Liberia verliet, omdat een medicijnman tegen u zei dat u Liberia moest verlaten, daar de Gborm gemeenschap zal weten waar in Liberia u bent en u zou sterven. Toen u gevraagd werd hoe ze u zouden kunnen lokaliseren, gaf u aan dat ze op hun spiegel zouden kijken (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd hoe deze 'spiegel' juist werkt, gaf u opnieuw aan dat het 'Afrikaanse voodoo' is (gehoor CGVS, p.4).

Dat u bedreigd werd door de duivel en dat de mensen van de Gborm gemeenschap die u enkel in Liberia zouden kunnen vinden met behulp van een 'spiegel' en die u zouden doden met 'een onzichtbaar medicijn dat Afrikaanse voodoo is', kan bezwaarlijk opgevat worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, daar deze zaken tot het bijgeloof behoren en geen objectieve grond kennen.

Verder gaf u aan dat u in augustus 2010 Gbormiplay village ontvluchtte en dat u bij uw vriend (T.) ging wonen te Monrovia tot u in oktober 2010 Liberia verliet (gehoor CGVS, p.5 en 9). U gaf aan dat een medicijnman zei dat de mensen van de Gborm gemeenschap veel 'voodoo macht' hadden en dat u zou sterven als u het land niet zou verlaten (gehoor CGVS, p.11). Toen er opgemerkt werd dat de mensen van de Gborm gemeenschap er blijkbaar niet in slaagden u na uw vertrek uit Gbormiplay village op te sporen, gaf u aan dat u niet in het land was (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd waarom u niet in Monrovia bleef wonen, gaf u vaag aan dat 'men' zei dat 'de mensen van de Gborm gemeenschap' reeds in Monrovia waren. U kon echter niet concretiseren wie juist in Monrovia zou zijn (gehoor CGVS, p.12). Voorgaande relateert, aansluitend bij bovenstaande conclusie aangaande de objectiviteit van de door u aangehaalde vervolging, in ruime mate uw vermeende vrees voor vervolging door de Gborm gemeenschap.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Liberiaanse geboorteakte (met nummer 33 LM20100802-079) spreekt zich uit over uw identiteit, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker duidt, naast de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, aan als tegenpartij: "De **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Asiel- en Migratiebeleid".

2.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht. Onderhavige procedure situeert zich duidelijk onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepaling van artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. De minister van Migratie- en asielbeleid kan derhalve niet als tweede verwerende partij worden aangeduid. Verzoeker maakt evenmin duidelijk waarom dit in casu wel het geval zou zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet; de schending van de motiveringsverplichting van artikel 62 van de vreemdelingenwet en een schending van de materiële motiveringsverplichting als beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing onvolledig en onjuist gemotiveerd is. Hij meent wel degelijk onder het toepassingsgebied van artikel 1 van de Conventie van Genève en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet te vallen.

Verzoeker stelt dat zijn identiteit en afkomst van Liberia niet worden betwist, alsmede dat hij duidelijk heeft gemaakt problemen te kennen in Liberia nu hij weigerde toe te treden tot de Gborm gemeenschap. Hij betwist dat zijn kennis van deze gemeenschap beperkt is en verwijst in dit verband naar stukken uit het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal. Volgens verzoeker wordt in de bestreden beslissing ook onvoldoende rekening gehouden met zijn beperkte scholingsgraad. Hij werpt verder op dat hij duidelijk heeft gemaakt dat hij geen beroep kon doen op zijn eigen autoriteiten om bescherming te verkrijgen tegen de Gborm gemeenschap, maar dat hierop niet werd ingegaan en dat dit evenmin werd onderzocht. Bovendien werd onvoldoende onderzocht welke de gevolgen zijn van zijn christelijke religie voor de problemen die hij in Liberia heeft ervaren met de Gborm gemeenschap.

3.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees gegrond is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

In casu werd verzoekers asielaanvraag terecht verworpen omwille van ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag wegens vage verklaringen over de essentie van het relaas, met name over de Gborm gemeenschap.

Zo blijkt uit zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing dat verzoeker: (i) niet kon preciseren wie hem vroeg om toe te treden tot de Gborm gemeenschap; (ii) niet kon verduidelijken wat de Gborm gemeenschap precies is noch wat de leden van deze gemeenschap doen; (iii) niet kon aangeven door wie het hoofd van de Gborm gemeenschap wordt gekozen; (iv) niet weet of zijn vader lid was van de Gborm gemeenschap. Dit werd in de bestreden beslissing omstandig gemotiveerd.

Het feit dat verzoeker slechts een beperkte scholing genoot, kan zijn gebrekkige kennis betreffende de Gborm gemeenschap niet toedekken. Met betrekking tot belangrijke feiten die de essentie van het asielrelaas uitmaken, mag ook van een persoon met een geringe opleiding worden verwacht dat deze in staat is voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoeker geen begin van bewijs inzake (het bestaan van) de Gborm-gemeenschap bijbrengt.

Tevens oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoekers beweringen dat hij werd bedreigd door de duivel, dat de Gborm gemeenschap hem enkel in Liberia kan vinden met behulp van een spiegel en dat men hem wil doden met een onzichtbaar medicijn, enkel werkzaam in Liberia, bezwaarlijk kunnen worden opgevat als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze zaken behoren immers tot het bijgeloof en kennen geen objectieve grond.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.1. In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In Liberia zijn er de afgelopen jaren ernstige spanningen geweest op politiek vlak na jaren van burgeroorlog. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal het risico op ernstige schade, zoals foltering of onmenselijke of vernederende behandeling, dan ook onvoldoende heeft onderzocht.

3.2.2. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *sub* 2.1.2.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich beroept op de algemene situatie in Liberia, werkt hij dit middelonderdeel niet uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS